

11-06-05

SLIM KOMT OVER DE BRUG 2005

SLIM
MUZIEKWERKPLAATS

ST4K

[INDUSTRIAL / DNS]

A CLOUDY DAY

[ALTERNATIVE]

BLACK CAT BONE

[BLUES ROCK]

7TH SEAL

[METAL]

ENTREE:

€3,50 DE HAARHORST'

ADRES:

JONGEREN CENTRUM DE HAARHORST
GROTE HAARSEKADE 120
4205 VL GORINCHEM

Fonds 1818

POPUNIE

Arkelstad
VLKE/RIJG

NATIONAAL
POP INSTITUUT

RONALD DE VRIES

SCHENKERIJ DE TEERKAMER

VISSERSDIJK 35
4285 AM WOUDRICHEM
TEL. 0183 307025/B.G.G. 304461

CD's, LP's. CD-I en MC

Blekersdijk 60
3311 LE Dordrecht

Tel: 078 - 6312535
Fax: 078 - 6318133

BLAASINSTRUMENTEN

Verkoop - Onderhoud - Reparatie - Revisie

Molenstraat 27
4201 CV Gorinchem
0183 - 633484
info@4tissimo.nl
www.4tissimo.nl

**for
tis
si
mo**

Open

woe - vrij: 10:00 - 12:30 / 13:15 - 17:30 / Za: 10:00 - 16:00

Lekker een paar dagen ertussenuit: genieten van de natuur,
 heerlijk biologisch eten, overnachten op mooie landelijke
 locaties: www.zuivergenieten.nl of tel. 020 - 66 81 030
www.denatuurwinkel.com
 en www.nederlandgaatbiologisch.nl

Beste Mensen, ik heb
 al aardig wat SLIM-muziek in huis
 en daar zitten allerlei leuke nummers bij.

Deze nieuwe 2004 CD
 is wat mij betreft een
 hoogtepunt. Hij is nu een
 beetje (ruim) in huis en is
 al diverse keren gedraaid

Een leuke verrassing!
 Tot nu toe zijn de nrs. 2, 8, 9, 19
 mijn favorieten maar daarmee
 wil ik de overige muzikanten niet
 uitbalken, zeker niet!

Bedankt voor de mooie muziek

SLIM/Fort Altena

Tol 8

4251 PX Werkendam

ZUSPF 4251PX 8

NEDERLAND
 gaat
 biologisch

BIOLOGISCH
 EIGENLIJK HEEL LOGISCH

Natuur
 en
 Milieu

en veel plezier verder, groeten Bert Geers, Winterswijk

Een reactie op de SLIMcd van Bert uit Winterswijk, Bert speelde op de Tol in 1992 en is het collectief
 op afstand blijven ondersteunen in de doelstellingen. Leuke opsteker Bert Thanx!! (DB)

Inhoudsopgave

Redactie / Positieve Feedback	3
Bauer is Back	5
Backline	6
Interview de Nooi	8
SLIM in Elektra 2005	10
SLIM komt oer de brug	11
Ponderwijzen	18
Colofon	19

(Redactie kort)

Zoals aangekondigd wegens het
 ruime aanbod van kopij, deel 2
 opvolgend in het thema
 'Muziek & Muzieklessen'

(MvB)

+FEEDBACK

Bruut! Meer kan ik eigenlijk niet zeggen
 over de uitgave van de 'SLIM
 cd 2004'. Eigenlijk kan ik mijn broertje wel wat.
 Dat ventje bracht de cd mee, 'of ik hem effe kon
 recenseren'. Ik heb eigenlijk geen tijd meer gehad
 om hem te recenseren óf om nog maar wat aan mijn
 huiswerk te doen, want ik had het te druk met het
 beluisteren van de cd, op weg naar mijn werk, naar
 school, naar bed, in een zeer korte periode heb ik
 weer is een chronisch slaapttekort opgebouwd.

De cd zou eerlijk waar echt een regionale kaskraker
 worden, als een paar liedjes van betere kwaliteit
 zouden zijn. Daarmee niet doelend op de soort
 muziek, maar op de opname; sommige opnames zijn
 een beetje van cassettebandkwaliteit.

Maar dat weegt niet op tegen de muziek die op de
 verzamel-cd staat: Heerlijke liedjes van heerlijke
 bandjes! Om er maar een paar te noemen;
 Götterdämmerung, The Emissaries, Gadget, The
 Cosmic Staff, To Fake Dead, Dusk Till Town. De cd
 bevat liedjes van bandjes, waarvan ik het bestaan
 niet kende. Des te beter dat zo'n cd dus eens in de
 zoveel tijd wordt uitgegeven, aangezien er opvallend
 veel hitpotentie-gevoelige nummers opstaan.

Niet te vergeten is de cd ook erg leuk voor later!
 Bedenk je maar is, wie heeft er nog een cd van the
 Emissaries in zijn kastje staan? De band (was te zien
 op het SLIM herfstfestival) is nu uit elkaar, maar op
 deze cd staat nog een mooie herinnering in de vorm
 van 'Sowieso'.

Kortom, halen! Halen! Halen! Halen! (kost 7 euro,
 bij Dik op het Fort, red.). Ik zit al vol verwachting te
 wachten op de volgende verzamel-cd.

Gitaarbouw

Reparatie Modificatie

Elektrische & Akoestische Gitaren & Bassen

Verkoop Instrumenten Accessoires
Gitaar-onderdelen en bouwpakketten

Distributeur van

Groove Tools by Conklin
& Häussel Handmade Pick-ups

Ben Stoffers Guitar Customizing

Munnikenland 33, 4254 EA Sleeuwijk
Tel.: 0183 302394 of 06 47516012
E-mail: bsguitarcustom@hetnet.nl

RCS

Realtime Copy Service Cassette & CD producties

Marktleider in realtime cassette kopieën.
Zeer complete geluidsstudio.
Opnamen van b.v. commentaarstemmen.

Digitale geluids nabewerking/pre-mastering enz.

**BEL ONS VOOR MEER
INFORMATIE OF PRIJSLIJST!
0297-272873**

studio-adres:

herenweg 262
3648 CS Wilnis

postadres:

postbus 359
3640 AJ Mijdrecht
Fax 0297-27 28 83

.....
.....
GROTE EN KLEINE OPLAGEN
ALLE MASTERFORMATEN AANWEZIG
LEVERING IN 24 UUR (CASS. & CD'R)
GRAFISCH ONTWERP/DRIJKWERK
PERFECTE SERVICE

THE CASSETTE MASTERS

Café 't Amsterdammertje
Bornsteeg 21 -23
Gorinchem

Openingstijden:

Ma	gesloten
Di -Wo	20:00 - 02:00
Do	19:00 - 02:00
Vr - Za - Zo	14:00 - 02:00

Tel: 078 - 6312535
Fax: 078 - 6318133

Laenen

Music & Electronics

Specialisten in muziekinstrumenten, licht en geluid.

Keiweg 116, 4902 PE Oosterhout, Tel.: 0162 - 428692
www.laenenmusic.nl - email: laenenmusic@planet.nl

Bauer is Back

door Rens Boer

Bauer ist back, na 10 jaar omzwerven, verhuizen en geveerhuis, en ook daaraan komt voorlopig weer geen einde, werd besloten om het SLIM lidmaatschap weer aan te gaan en de SLIM koerier weer met mijn gebazel te vullen.

Bauer is sinds het laatste artikel, via Toulouse naar Parijs, naar Normandië, 4 jarige pistsstop in Limoges, korte expatriatie via Singapore naar Indonesie, tenslotte met vrouw en kids (tja ook die zijn er ondertussen !) in Frankfurt (!) aangeland. Vandaar een nieuwe naam :

Bauerkrautz

Een kort reisverhaal, slechte dekking voor 10 jaar, maar goed...ergens moet ik toch beginnen.

Limoges (Haute Vienne, Frankrijk)

Lokale artiest die absoluut de moeite waard was in Frankrijk, zal nog wel jaren onbekend blijven : Bobby Dirninger. Een rasbluesman met als stamcafé le Pub l'Irlandais in Limoges alwaar ik deze toffe en joviale artiest meerdere malen mocht toehoren. Bobby Dirninger heeft, voorzover ik weet, 2 CD's op naam staan "Chez Laurent" en "Bobby meets Pat". Zware invloed van Bob Dylan kan overigens niet onbemerkt blijven; maar het blijft op een acceptabel niveau (en dat voor een Dylan fan als ik). Heerlijk akoestisch gitaargepiel, absoluut scherp en strak elektrisch en nog beter op de piano. Kortom een optreden waar je bij blijft tot het bittere einde. Dirninger speelt overigens ook op elk zichzelf respecterend bluesfestival in West en Zuidwest Frankrijk; en maakte in 2004 een escapade naar the States om als begeleidend artiest opnamen te maken in Nashville. Wordt ie misschien ooit toch

noch bekend in deze zware tijden waar elk jaar de franse ether meer en meer vervuild wordt met de laatste uitwerpsels van TV Programmeringen als "La nouvelle Star" en "Star Academy".

Overigens is stamkroeghouder van Pub L'Irlandais, Patrick zeer muzikaal bezet als zanger van een eigen bezetting "Devil's Pride" meer lers getint maar wel met een fantastische kopie van Jacques Brel's "Port d'Amsterdam", wat steevast gezongen werd. Ik mocht hier tijdens het 14-dagelijks optreden m'n vaste glaasje prik komen drinken. Joepie.

Zelf is hier niet veel gepield in de eerste 3 jaar, tot Bauerkrautz het besluit nam al z'n ouwe troep te verkopen om dan, na aanschaf van een PC, via Ebay maar tot een echte Mr Gearhead te verkommeren en weer met de aloude Prاتباند opnieuw herrie te gaan creëren. Is overigens wel een beetje uit de hand gelopen...maar ja het bloed kruipt waar het niet gaan kan...Heb er nog pijn in m'n oren van.

Montcuq (Lot, Frankrijk)

Oude krukken roesten niet, Henri Courceau, oude rot in het theatervak, comediën en misschien beter bekend als de advocaat die het Testament voorleest in de film "Les Trois Frères", wereldbekend in de zeer lokale Parijse theaterscène, heeft eindelijk een CD uitgebracht met zeer originele Franse chansons. Henri Courceau speelt, buiten z'n normale carnet van theateroptredens, zo ongeveer ieder jaar op muziekfestival "festival de la chanson française" in Montcuq, en ook deze zomer op een festival dat door één van m'n zwagers meegeorganiseerd wordt in nabijheid van St Génies, Lot.

Met Henri drinken we nog wel eens een glaasje teveel als er weer één keer per jaar een avondje

om de open haard georganiseerd wordt en de gitaren met hun verroeste snaren uit hun stoffige koffers gerukt worden. Samen met een oude kennis, Jean-Pierre Lasbouygues die net als ik met muzak wel nooit een cent zal verdienen, enkele lokale prominenten (lees : fondeurs de plombs, zatlappen en suffertjes-journalisten) wordt er dan een ouwe jongens krentenbrood blues gebakken, niveau lineair proportioneel met het aantal liters rode melk dat naar binnen gelurkt werd tijdens de maaltijd. Hopelijk gaat het Henri beter af. Sterkte.

Singapore,

Toffe stad, weinig muzikanten, lokale "star academy"-muziek is absoluut prut. Wel een fantastische ontmoetingsplaats voor muzikanten bij de muzikwinkels. Singapore is zo'n beetje de enige stad in de regio waar elke expat op z'n minst één of twee keer per jaar een pitsstop maakt. De instrumentenwinkels zijn dus ideale ontmoetingsplaatsen voor amateurmuzikanten waarbij de tent regelmatig spontaan tot "boeuf" of sessie omgebouwd wordt. Heb zelf ook een keer de mazzel gehad om wat mee te kunnen pielen. Reuzetof, maar buiten dit, nachtenlang in disco's rondhangen en je portemonnee leegstorten, is in Singapore eigenlijk geen donder te doen. Leeg.

Indonesie

Indonesie, Balikpapan, is een muzikaal bruisend land waar vreselijk goed geprutst wordt en de hegemonie van Gibson en Fender godzijdank eindelijk aan de muur gespijkerd is door even goede (of lees : betere) maar zwaar ondergewaardeerde merken als Yamaha, Fernandez, G&L, Blade en wie nog meer. Onmogelijk de namen te onthouden van alle bandjes die hier elke vrijdagavond, zaterdag en zondag in pubs en lokale winkelcentra hun kunsten ten toon spreiden met fantastische

FOUTJE

Een aantal instellingen ondersteunde SLIM mee om de trip van SLIM naar Elektra mogelijk te maken. Daaronder ook Stichting Brabant Pop (SBP). Door een misverstand verzuimden we om in de vorige Slimmerick het SBP logo te plaatsen. Bij deze onze excuses daarvoor. Zonder bijdragen van Brabant Pop, NPI, Zuid Hollandse Pop Unie, Provincie Noord Brabant en Fonds 1818 geen Slim naar Elektra. Laat dat duidelijk zijn (pvv).

HERFST

In november weer het SLIM Herfstfestival op twee zaterdagen in jeugdsoos Xinix. Bandjes kunnen zich nu weer aanmelden bij Dik op het Fort. De belangstelling is altijd groot en daarom zijn er criteria gesteld waar je aan moet voldoen: uit het werkgebied van SLIM en nieuw of vernieuwd. Het is dus onmogelijk om jaar of jaar of het Herfstfestival te spelen. Neem contact op (pvv).

LESGEVEN

Omdat de techniek zich steeds verder ontwikkeld, raken jongeren hoe langer hoe meer vervreemd van wonderen der techniek van vroeger. De cd en mp3 zijn de geluidsdragers van nu en weinigen kennen de tijd van de elpee en de single op vinyl. Muziekdocent Toon de Graaf van het Altena College vertelde over de single tijdens de muzieklessen: een zwarte ronde schijf, waar maar één liedje op kon. Om een tweede liedje te horen moest je het schijfje omdraaien. Heel

soms kwam het voor, dat er een tweede liedje op dezelfde kant stond, aldus de Graaf. Waarop een pientere leerling opmerkte: "Dan moest je hem zeker drie keer omdraaien!" (KdF)

BUSH

Speciaal voor Hylke Tromp een knipseltje over de muzikale voorkeuren van president George Bush. Of Bush er goed aan gedaan heeft het lijstje uit te laten lekken, is de vraag. Tromp heeft waarschijnlijk naast de genoemde alternatieven ook nog wel suggesties voor Bush. (pvv)

heeft Bush op zijn veertigste ook de drank vaarwel gezegd.
 Dat de iPodlijst is uitgelekt, is geen ongelukje, speculeren Amerikaanse kranten. Bush wil zich graag laten kennen als een president die dichtbij het volk staat. Eén van de weinige niet-Amerikaanse artiesten die de fietstocht van de president opvrolijken, is de Ier Van Morrison. Conclusie van de Britse Times: „Geen zwarte artiesten, geen homo's, geen wereldmuziek, slechts één vrouw, geen nummer dat recenter dan 25 jaar is, en geen Beatles." Die enige vrouw is overigens de Canadese, blanke Joni Mitchell.
 Via de website van de Britse BBC kunnen mensen Bush tippen voor nieuwe nummers. Veel genoemde suggesties: 'War' van Edwin Starr, 'Give Peace a Chance' van John & Yoko en 'Bombs over Baghdad' van Outkast.

FLUITEN

Als je dan leest dat een Nederlander wereldkampioen kunstfluiten is geworden schiet de gedachte te binnen dat we in Nederland altijd al goed geweest zijn in kunstfluiten. In de zeventiger jaren speelde kunstfluitier Gerrie al met John Woodhouse met zijn magic accordeon. Ons land heeft een reputatie. Zouden er veel kunstfluiters op de wereld zijn?

Kunstfluitier weer wereldkampioen

AMSTERDAM - Geert Chatrou heeft zijn wereldtitel kunstfluiten met succes verdedigd. In Louisburg in de Amerikaanse staat North Carolina wist de Brabander uit Mierlo voor de tweede keer de beker te pakken. Vorig jaar, vertelde Chatrou in een interview met *Trouw*, deed hij mee als geintje, opgestoot door zijn schoonzus. „Die stoorde zich tijdens een familiediner aan mijn gefluit. Ik zei dat ik mee zou doen aan het wereldkampioenschap fluiten, als dat bestond. Nou, dat bleek het geval." Chatrou dankt zijn eerste plaats dit jaar vooral aan zijn vertolking van Vivaldi.

Brabants Dagblad 3/5/07

MOEIZAAM

Singer/songwriters rukken op. Er komen meer beoefenaars en er is meer aandacht voor het muziekgenre. Toch is het geen rozengeur en maneschijn in die business. Muzikanten klagen er over en eigenlijk terecht. Het publiek moet nog een beetje wennen om stil te zijn bij zulke optredens. Of kan het alleen in het theater? (pvv)

wegrijft.

Het is het verhaal van de kip en het ei. En komt het publiek wel, dan mag je volgens Gering en Kleijwegt blij zijn als het naar de muziek luistert. „De helft van het publiek komt voor de klets en de gezelligheid. Je moet van goeden huize komen om het publiek stil te krijgen.”

Baartmans herkent dat. „Een optreden van een singer/songwriter is bloot en open. De artiest moet zich leren aanpassen en dat betekent bijvoorbeeld dat je hard moet spelen als er veel wordt geluld.”

Creativiteit

BD 12/4/05

STERFGEVAL

Veel popmuzikanten van weleer leggen het lootje. Eigenlijk allemaal veel eerder dan de gemiddelde Nederlander. Zou het dan toch een slopend beroep zijn. Triest is het als je dan ook nog een moeizaam leven hebt gehad, met alleen tijdelijk plezier en weinig geluk, zoals Herman Brood en Wally Tax (zie knipsel)(pvv).

tainer'. **WALLY TAX †:**
„Ze gaan hier in Nederland heel slordig om met talentvolle mensen”, zei hij drie jaar geleden in een interview. „Je moet eerst dood zijn voor ze je echt gaan waarderen.” En in een radioprogramma: „Het doel van mijn beroep is entertainen. Dat is gewoon zo. Je amuseert mensen, ook al heb je zelf een ontzettend rotleven. En meestal is dat zo. Grote artiesten hebben meestal een klote leven. Het is niet zoals het eruit ziet op het podium. Dat is een illusie.”

BD 5 12/4/05

OVER DE GRENS

Nederlandse muzikanten treden veel meer op in Duitsland, meldt een persbericht. Een gunstige ontwikkeling. Ook een band uit onze buurt gaat naar Duitsland (en Italië en België): A Scream From The Heart. Het trio is in de maand juli in Duitsland (3x) en Italië (2x). Zanger/gitarist Rogier van der Zouwen heeft al dagboeknotities voor de Slimmerick toegezegd (pvv).

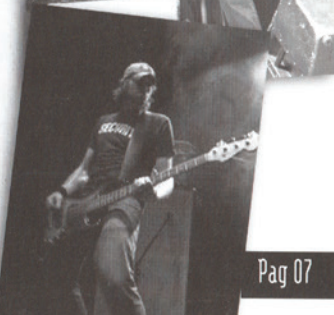

Stone'.

Vaker Nederlandse bands in Duitsland

Amsterdam - Onder de noemer MusicXport.nl promoten het Nationaal Pop Instituut en Conamus sinds een aantal jaren Nederlandse bands en artiesten in Duitsland. Met succes. Zo is het aantal optredens van Nederlandse acts bij onze oosterburen fors toegenomen. Onderzoek geeft een stijging aan van dertig procent tussen 2001 en 2003. In 2004 werden 433 optredens van Nederlandse acts geregistreerd in Duitsland, meer dan ooit tevoren. Succesvolle tournees werden ondernomen door onder meer Face Tomorrow, After Forever, Heideroosjes, Peter Pan Speedrock, Nits, Spanner en The Gathering. Aansprekend succes was en is er voor de band Within Temptation die mede dankzij de steun van MusicXport.nl definitief is doorgebroken in Duitsland. Het nieuwe album 'The Silent Force' stond wekenlang in de top 10 en heeft een gouden plaat opgeleverd. Voor het vorige album 'Mother Earth' ontving de groep een platina plaat.

ik stem voor Europa
ik stem nee!

instrumenten over absoluut klotige kutversterkertjes en met meestal absoluut niet aan te horen vals krijsende zangers maar met die heerlijke spontaanheid van een ontluikende muzieksce-
ne. Wie Indonesie bezoekt moet overigens absoluut een concert van Iwan Fals bezoeken. Deze "ouwe rot" en vrijheidsgezinde rebel, ja-hallo-die-bestaan-nog, heeft vanaf een Dylanesque carrière start in de jaren 70 een modern en stevig repertoire opgebouwd met teksten waarvan ik als niet-Indonesisch sprekend toehoorder de poëtische kwaliteit slechts kan inschatten. Werd overigens bevestigd door m'n lokale collega's. Niet vergeten dus! Met de werknemers van Total werd een lokale coverband gestart, die tgv de vreselijke turnover van de bandleden nooit verder dan de verscheidene huiskamers kwam (allemaal geen probleem; gewoon dat krenge op 10 speren en doorhakken...). Kortstondig.

Volgende keer verder met Frankfurt, land van Musik Schmidt en de Frankfurter Musikmesse, en wie weet wat nog meer.
Groeten,
Bauerkrautz

(Rens Boer speelde jaren terug met een aantal Sleeuwijkers in een uiterst aangename punkrockband Pratband; na zijn verhuizing naar Frankrijk hielde we contact en Boer schreef regelmatig over zijn eigen bevindingen en muzikale contacten in zijn omgeving. Tijd verstreek en SLIM en Boer raakten elkaar kwijt. Onlangs vond hereniging plaats en werden contacten verstevigd. Rens Boer praat de lezer hierboven bij en gaat binnenkort verder met waar hij gestopt was: ons vertellen over ervaringen van elders. Hij maakt ook weer muziek, met de ouwe getrouwen en gewoon op het Fort. Retourtje Frankfurt, red.)

Interview

"Popmuziek is eigenlijk iets waar ik geen gefundeerd oordeel over kan geven."

ADHD, The Spirit That Guides Us, Linkin Park, Coldplay zomaar een paar bands die een toetsenist in hun band hebben zitten. In de meeste bandjes is dit een keyboard. In de afgelopen jaren hebben de klassieke piano en het orgel veelal plaatsgemaakt voor het populaire keyboard. In de muziekschool kan je sinds de 'geboorte' van het keyboard al les krijgen in keyboard. Harm de Nooij is één van de keyboardleraren. Wat is zijn visie op de komst van het keyboard? Wat doet de Muziekschool met de komst van het keyboard?

"Het artistieke heb ik een beetje van mijn vader geërfd," aldus de 58-jarige muziekleraar Harm de Nooij. Harms vader was kunstschilder, maar kon daar niet van bestaan, dus werd op een gegeven moment huisschilder.

Na de lagere school te hebben gedaan, deed De Nooij gymnasium. Vervolgens zat hij nog één jaar in dienst en pas daarna kwam de muziek in beeld. "Ik had eigenlijk nog nooit echt goed les gehad en kon ook nog niet echt goed een toetsinstrument bespelen."

Toch werd Harm de Nooij in 1971 toegelaten op het Utrechts Conservatorium. "De mensen van het conservatorium vonden me heel muzikaal. Ze vonden alleen dat ik nog geen techniek had." Voor de Nooij was dit een punt van zorgen, maar toch zette hij door. Hij kwam door de vooropleiding heen en ging vervolgens een vakstudie -met als hoofdvakken 'piano' en 'orgel' en daarnaast 'kerkmuziek'- doen waarvan hij op de laatste twee

genoemde vakken afstudeerde.

Na zijn studie kwam pas de Muziekschool in zicht. "Ik zocht werk. Een collega tipte me en vroeg of ik het leuk vond om lessen te gaan geven op de Muziekschool." Uiteindelijk begon De Nooij dus ook les te geven op de Muziekschool.

Het begin was het heel leuk. De Muziekschool werd steeds groter en ik kreeg echt veel leerlingen die orgel wilden spelen, dat was toen nog heel populair. Maar op een gegeven moment werd het orgel steeds minder populair, ik kreeg dus ook steeds minder leerlingen."

Eind jaren tachtig kwam het keyboard op en dat zorgde gelukkig weer voor een leerlingenstijging. De Nooij wist alleen vrijwel niks van het elektronische apparaat. Na een paar jaar 'met vallen en opstaan' keyboardles te hebben gegeven ging Harm een opleiding voor keyboard op het Brabants Conservatorium volgen, en sloot deze ook niet veel later met glans af.

In de negentiger jaren volgde de omschakeling. Het orgel verdween langzaam maar zeker en het keyboard nam de plek er voor in de plaats. Dit was voor De Nooij een dilemma. "Ik ben een klassiek musicus, ik kom uit een klassiek milieu en ik heb 'klassieke oren'. In de loop der jaren kwamen de kinderen die ik les gaf steeds meer met de vraag of ik ook popmuziek gaf." Volgens de Nooij was er ook een deel van de kinderen dat van klassieke muziek hield, maar dat was de minderheid. "Het merendeel van mijn leerlingen kwam uit een milieu waar de radio heel de dag op popmuziek stond afgesteld."

Op de vraag of hij het jammer vindt, antwoordt hij: "Jammer vind ik het niet, maar popmuziek is

eigenlijk iets waar ik geen gefundeerd oordeel over kan geven, want het punt is: ik heb geen oren voor popmuziek. Ik waardeer het wel op bepaalde aspecten, maar ik weet er gewoon te weinig van." Ondanks dat De Nooij géén oren voor popmuziek heeft, moest hij toch aan de wens van veel leerlingen voldoen: popmuziekles geven.

"Als ik aan een leerling vraag wat ze willen spelen, is het meestal popmuziek. Ik zoek dan het nummer op, vaak ligt dit al bij de administratie, ik arrangeer het zelf of we beluisteren hem via de radio. Dan is de leerling al gauw tevreden." Harm de Nooij gaat er nog eens even recht bij zitten steekt zijn vinger omhoog: "Er is alleen één grote maar: de meeste kinderen halen het niveau van veel popmuziek niet. Als je de liedjes voor keyboard arrangeert, dan zijn de liedjes meestal erg pittig, ook in ritmisch opzicht." Een voorbeeld van een moeilijk nummer kan De Nooij wel noemen: "Tijdens de tsunami-ramp in Zuid-Oost Azië hadden Nederlandse artiesten met elkaar een benefietnummer gemaakt. Dat liedje werd toen erg veel gevraagd door mijn leerlingen, maar het liedje is erg moeilijk om te spelen."

De Nooij: "Mijn ervaring is, ik weet niet hoe andere docenten er over denken, dat de meeste leerlingen niet het niveau van popmuziek liedjes zullen halen." In de jaren '80 was het niveau hoger en De Nooij weet wel enkele oorzaken waar dat aan zou kunnen liggen. "Leerlingen van zo'n twintig jaar geleden, oefenden gewoon veel meer dan de leerlingen van nu." Ook hier heeft de Nooij een verklaring voor: "Leerlingen in deze tijd hebben ook zo veel informatie te verstouwen, bijvoorbeeld de computer of de televisie. En ze hebben het ook druk met school en clubs. Met als gevolg dat er gewoon minder wordt geoefend. Ik moet er ook niet raar van opkijken als er in een week erg weinig gedaan

wordt."

Toch werkt het 'gedrag' van de leerlingen niet demotiverend voor De Nooij als docent. "Ik kan me heel goed in mijn leerlingen verplaatsen. Als een leerling na een week komt en niks gedaan heeft, dan probeer ik de les toch zo functioneel mogelijk te maken, zodat een leerling aan het eind van de les het gevoel heeft dat het een leuke les was."

Het doel van zijn lessen is ook aan de leerling overbrengen dat hij leert genieten van muziek. Volgens Harm de Nooij zijn er maar weinig leerlingen die echt muzikaal zijn. "De meeste hebben geen muzikale oren. Ze kunnen op hun manier wel met het keyboard omgaan, maar het niveau is niet echt hoog." Maar dat maakt de muziekleraar toetsen niet veel uit: "Ik kijk ook niet naar aanleg of niveau, dat vind ik ook niet belangrijk."

De komst van het keyboard is voor De Nooij's klassieke oren niet alleen 'nadelig'. "Het grote pluspunt van keyboard ten opzichte van bijvoorbeeld de viool of de trompet, is dat kinderen veel sneller muziek mee kunnen maken." Volgens De Nooij is het keyboard daarom een aantrekkelijk instrument. Ik bedoel maar, je drukt op het knopje 'demo' en je hebt al een deuntje."

Momenteel heeft Harm de Nooij zo'n zeventig à tachtig leerlingen op les zitten, en dat is in die dertig jaar altijd zo geweest. "Het enige verschil met nu en de jaren tachtig is dat de leerling nu veel meer plezier heeft in het maken van muziek. In die tijd was het echt 'je moet op oggelless', maar tegenwoordig gaan kinderen uit zichzelf op les." De Nooij denkt dat dit ook te danken is aan de popmuziek, maar dan in breedste zin. Alle populaire

muziek (bijvoorbeeld jazz). "Je mag best als slotconclusie best opschrijven dat ik lesgeven nu veel leuker vind dan vroeger".

Michiel van Berkel

SLIM in Elektra 2005

"Je gaat toch zeker niet in een band om muziek te maken? Je doet het voor de seks!", zegt de 36-jarige drummer Gert-Jan van Toledo Steel tegen broekie Sietse (16 jaar), bassist van Red Tears, voor dat deze de bus in stapt.

Sietse kijkt de 'rock-a-billy' wazig aan en keert zijn hoofd naar kant Sleeuwijk. Hij staat namelijk op zijn bandmaten te wachten op de Tol. SLIM verleent deze avond naast vier bands (Fenris, Red Tears, Toledo Steel & To Fake Dead) namelijk ook de uitstekende service om met de bus vanuit Sleeuwijk én Gorinchem naar Sliedrecht te worden gebracht. Dat voor het schamele bedrag van vijf euro. Kun je nagaan, de entree van Elektra zit daar ook bij inbegrepen.

Eindelijk komen zijn mede muziekmakende maten ook aan en stapt Red Tears de band in. In de bus zitten vijf mensen. De buschauffeur, de op seksbeluste drummer van Toledo Steel, een organisator van het hele gebeuren en twee meisjes. Druk kan je het dus nog niet noemen. Uiteindelijk vertrekt de bus toch nog redelijk vol, ook al zijn het voornamelijk leden van de spelende bandjes die de bus vullen.

Voordat de bus naar Sliedrecht gaat, moet deze eerst nog langs Gorinchem, om daar nog meer buspassagiers op te halen. Ondertussen praat ik met de leden van Red Tears over een meisje uit Loon op Zand. Gert-Jan zit schuin achter me en hoort ons over Loon op Zand praten. "Weet je hoe Loon op Zand in het Engels heet?", vraagt Gert-Jan aan me. Mijn raderen draaien, maar ik heb geen idee. Instemmend met mijn gedachten schud ik nee. "Haha, salary on sand..." Autsj, ik hoop dat hij beter drumt dan dat hij grappen maakt.

Ondertussen zijn we bijna bij het Centraal Station van Gorinchem aangekomen. Onder een afdakje staat een groepje mensen te schuilen voor de regen. Ja, het is hard gaan regenen, dus ik ben erg blij dat de bus ons brengt en komt halen. Met ongeveer twintig personen (voornamelijk van het mannelijk geslacht) rijden we door naar Elektra.

De chauffeur brengt ons binnen een half uur. De brug over de Merwede zou vandaag eigenlijk worden afgesloten, maar dit wordt door Rijkswaterstaat een week vooruit geschoven, vanwege de erbarmelijke weeromstandigheden. Ik geef ze geen ongelijk. Ik kijk door het raampje rechts van me en zie de regen als straaltjes over het raam glijden. Langzaam glijden ze naar rechts, totdat ze niet meer bewegen, maar juist recht naar

beneden glijden. Een goed teken, want de bus heeft voor Elektra geparkeerd.

Het grote, statige pand zou als een spookhuis in de Efteling niet misstaan. Het jongerencentrum is omringt met een groot stalen punthek en binnen het hek staan grote, hoge, oude bomen die hun bladeren nog niet hebben. Als je goed door de ramen kijkt, zie je ook alleen maar donkergeklede mensen binnen aan de bar zitten.

Ik voel me net een toerist als ik Elektra binnenstap. Met mijn kleding (gele schoenen, vaal zwarte spijkerbroek en gele trui met witte strepen) voel ik me toch een buitenbeentje. De mensen daar hebben weinig tot geen kleurige kleding aan. Ik ga aan de bar zitten en bestel een Hertog Jan, het is namelijk nog geen 21:00 uur en op dat tijdstip begint Fenris met spelen. Op de flyer van SLIM staat dat de band sferische blackmetal maakt. Op mijn barkruk zit ik me al te bedenken waar ik het goed mee kan vergelijken, maar ik kan het maar niet eens worden met mijn gedachtenspinsels. Ik bestel nog een flesje rode wijn (ja, een flesje) voor Ria en pak zelf nog een flesje bier. Naast mij zit een man die hier duidelijk vaker komt, hij kent namelijk iedereen en praat met de barvrouw over

de financiën van Elektra. Quasi-nonchalant doe ik net of ik het gesprek niet volg, maar ik kan het na een paar minuten niet laten om te vragen wat voor soort bandjes er allemaal in Elektra komen. Ik hoor namelijk van veel mensen dat hier nogal al veel metal-bandjes komen. "Naaaaa, dat valt wel mee, we proberen van alles hier binnen te krijgen", is het nogal al korte antwoord van de man. Het is me dus nog niet helemaal duidelijk.

Gelukkig, de muziek stopt, dat betekent dat Fenris gaat beginnen met spelen. Ik stap van mijn barkruk af en loop de concertzaal binnen en ga helemaal achterin de zaal op een barkruk zitten. De mannen van Fenris staan al klaar op het podium om los te barsten. Bij metal moet ik altijd aan mannen met lange haren, zwarte spijkerarmbanden en strakke broeken denken, maar alleen de zanger voldoet aan

dit stereotypebeeld. Voordat de band begint met spelen, heeft Martin nog een mededeling. Op de flyer staat namelijk dat Fenris sferische blackmetal maakt, maar de heren zijn na acht jaar overgestapt op vikingmetal, een kruising tussen Scandinavische volksmuziek en black metal. Na de aankondiging begint de gitarist met een intro. Z'n gitaar klinkt door de effecten als strings, wat een zwerige indruk maakt, daarna brandt de band los. Goede riffs, een schreeuwende zang en een strakke drum zijn de hoofdelementen van de meeste liedjes van Fenris. Vooral de drummer scoort hoog, omdat hij lekker energiek is. Langzaam aan komen de eerste paar luisteraars los en staan ze lekker te headbangen op de zware bass. De teksten zijn geloof ik voor het grootste deel Nederlands. Met zekerheid kan ik dit niet zeggen, omdat de tekst heel moeilijk verstaanbaar was. Voor de metalfans moet dit

WERP EEN BLIK IN DE TOEKOMST EN SLA OM NAAR

SLIM OVER DE BRUG

Jawel 11 juni gaat SLIM voor de tweede keer dit jaar op pad met 4 bands, dit keer naar de Haarhorst in Gorinchem. Het festival SLIM over de brug word voor de tweede keer georganiseerd en geeft bands de kans om te laten zien wie ze zijn. Dit jaar zullen weer 4 bands het podium betreden. ST4R trapt om 21:00 af met electronische beatjes en bliepjes. Om 22:00 uur gaan we verder met de rustigere muziek van de Gorinchemse band A Cloudy Day. Daarna steken we over naar de bluesrock van Black Cat Bone die om 23:00 uur de motoren zal starten. De afsluiter van de avond belooft heel wat. Deze ervaren muzikanten weten wat muziek maken is en dit doen ze in de formatie 7th Seal. De zaal gaat om 20:00 uur open en de entree bedraagt slecht een luttele € 3,50.

Let Op! Het festival zal niet zoals aangekondigd op posters geopend worden door FLUNK, maar door (four)ST4R. (Hoewel het hier wél om de helft van de originele bezetting van FLUNK gaat)

21:00 (four) ST4R // Industrial / Dance

GENTLEMEN PLEASE, **ST4R**T... YOUR ENGINES!

In 2003 maakte de formatie (four)ST4R enkele regionale proefvluchten die absoluut goed ontvangen werden door het publiek. Mensen stonden tot op het podium te dansen. Twee man sterk waren we en toch bliezen we het dak eraf. Een mix van vette beats was de basis met daarover een dikke laag gitaarspel van Daniel, afgetopt met enkele vocale partijen. De stijl: Dance/NuMetal (destijds). Ondanks het korte succes werd het concept even opzij gelegd om aan zaken te kunnen werken. Aan de oude set is flink gesleuteld en gewerkt waardoor ze ongenadig harder zal pompen. Nu dus na enkele weken weer stationair te draaien overwegen we het experiment zelfs uit te breiden met een analoge drummer om de al smerige laag nog eens extra smerig te maken met enkele rouwe klappen op een paar lekkere ketels. Jawel **ST4R** is 'dirty beats' en zeker 'wicked' te noemen; een vette crossoverstijl van industrial, electro, gitaar, dance en een vleugje drum-n-bass!

(mastermind)
(the bonesaw)

Marnix Gabriel - main vocalist / knob-tweaking
Daniel Boon - main guitar / backing Vocals

ps. Naast verschillende 'zij-projecten' word er momenteel ook hard gewerkt aan een andere set met nummers voor de nieuwe geboorte van een (analoge) punkrock-band die anderszijds feestelijk het water had mogen breken. Helaas, momenteel nog met 1 man tekort zijn we druk bezig met het scouten naar gekwalificeerde punkrock-kandidaten die de taak als bassist(e) erg serieus willen nemen. (To be continued....)

Biografie:

A CLOUDY DAY

bestaat sinds februari 2005. Ondanks dat **A Cloudy Day** nog maar kort bezig is, zijn ze door een combinatie van talent en ervaring al snel uitgegroeid tot een hechte eenheid.

De muzikale invloeden van de band leden liggen ver uiteen. De muziek van **A Cloudy Day** is daardoor moeilijk te omschrijven maar is het beste samen te vatten als: pop/rock songs met veel aandacht voor dynamiek en melodie. Daardoor ontstaat er een dromerige sfeer met af en toe een scherp randje.

Het doel van **A Cloudy Day** is om het uiterste uit de muzikale mogelijkheden te halen en veel op te treden.

Bezetting:

Otis Vroon	-	gitaar/zang
Jurre Zwaan	-	gitaar/toetsen
Brett Bannink	-	basgitaar/zang
Jesse de Vaal	-	drums

Contact:

E: jurre83@hccnet.nl
T: (0183) 634837 (Jurre)

Biografie:

Black Cat Bone is ontstaan in de warme en natte zomer van 2002. Gitarist Jan Blijenberg en zanger Arnoud Hermes besloten toen impulsief een bluesrockband op te richten. Al snel werden bassist Roy Maurix en drummer Remko Gouw aan de line-up toegevoegd. De band speelt voornamelijk eigen werk afgewisseld met covers. De muziek varieert van stevige Rythm & Rock tot dampende blues.

Luisteren naar **Black Cat Bone** doet je al snel beseffen dat de "US Sound" in Nederlandse bodem goed worteld. De cocktail van muzikale invloeden smaakt naar meer, en **Black Cat Bone** doet er alles aan om het publiek te "bedienen".

Het rotsolid geluid van Gitarist Jan Blijenberg verwonderd menig toeschouwer, en de groove van ritmesectie R&R zorgt ervoor dat Arnoud zich lekker kan laten gaan. **Black Cat Bone** heeft geen

doelgroep, platenmaatschappij of gelikte marketing, maar wel enthousiasme, ambitie en overtuiging om een steentje bij te dragen aan de verovering van blues in Nederland!

E: j.blijenberg@libema.nl
T: (06) 20002002

Biografie:

Seventh Seal is een melodieuze metal band afkomstig uit Gorinchem en omstreken. De band is opgericht in februari 2004 door John, Paul en Walter en werd in juni van dat jaar gecomplementeerd met de komst van Adrian en Twan. Alle vijf zijn ervaren muzikanten bij wie hun roots in de jaren 80 liggen. Doel van de band is het schrijven van goede melodieuze nummers met veel dubbel gitaarwerk en herkenbare structuren. De stijl moet je zoeken in de richting van bands als Iron Maiden, Rainbow, Thin Lizzy en Black Sabbath. De band is wars van trends en volgt haar eigen koers met muziek die je tegenwoordig nog maar veel te weinig hoort. Maak je dus klaar voor een avondje lekkere, nostalgische metal. Seventh Seal !

Contact:

Paul Donkersloot
T: (0183) 401116

Voor

Na

het hoogtepunt van de avond zijn, want na Ferris treden alleen nog bandjes op die in ieder geval géén metal maken. Zelf heb ik er niet echt veel moeite mee, want ik hou niet echt van genoemde heftige muziekstijl. Om iets voor tieners zijn de heren klaar met spelen en verlaten het podium voor de jongste band van de vier: Red Tears.

"Boeren!!!", wordt er door een toeschouwer naar de bandleiden geschreeuwd als ze eenmaal op het podium staan. In de zaal is het nogal onrustig, veel mensen verwachten niet veel van de jonge kereltjes. Maar na één liedje is de stemming omgeslagen. De toeschouwer die voorheen nog denigrerend over de band praatte, klapt nu zelfs

in zijn handen en heeft een grijns op zijn hoofd. Over het algemeen klinkt Red Tears goed en zijn ze al een stuk beweeglijker dan op het SLIM Herfstfestival, waar ze wat stijfjes op het podium stonden. Als Roel (zang), samen met de gitarist en basgitarist nóg wat meer zou bewegen zouden ze ook veel makkelijker het publiek loskrijgen. Niettemin lukte ze dat met 'Song X' redelijk goed. Voor het liedje is geen tekst, alleen het refrein heeft een vaste tekst. De rest wordt tijdens het optreden geïmproviseerd door Roel. Tot slot sluit Red Tears af met een toegift, waar het publiek om vraagt. Speelt de band iets overtuigender en poetsen ze de stukken die soms iets uit de maat gaan op, dan groeit deze band misschien wel uit tot één van de

bekendere regionale bandjes.

Nu we het toch over bekende(re) regio bandjes hebben; Toledo Steel (voorheen Albion) is de derde band van de avond. Ik pak er nog maar een biertje bij, want het schijnt dat de driekoppige band lekkere rock & roll 'maar dan wat sneller' speelt. Wat bij het eerste nummer meteen opvalt is dat de gitarist en basgitarist allebei de hele tijd naar hun gitaar zitten te kijken. Net als Red Tears zijn ze een beetje bewegingsloos. Gelukkig komt er na een tijdje verandering in en wordt er wat meer geswingd. Sommige fans 'dansen' ook mee op de muziek. Drie vrouwen (van de seks voor Gert-Jan?) schuifelen het gehele optreden van links naar rechts, en weer terug door de zaal heen, best grappig om te aanschouwen. Gert-Jan kan in ieder geval veel beter drummen dan grappen maken, dat is mij duidelijk. Leuk om te weten, naast het drummen zingt hij soms, als derde zanger dus, want de bassist (leadzanger) en gitarist (tweede zang) laten hun stem ook horen. Vaagheid heerst wel bij mij. Op de website die ze hebben staat dat Toledo Steel bestaat uit Gert-Jan, Bram, Jacco en Joeke, maar ik zie toch duidelijk maar drie mensen op het podium staan. Het is Jacco die deze avond verhinderd is, maar dat was voor de band niet de reden om het optreden af te zeggen.

Al met al is een optreden van Toledo Steel zeker de moeite waard om te zien, maar de avond gaat door, met als afsluiter To Fake Dead. Op het eerst gezicht lijken de mannen een beetje op de jonge uitvoering van de bandleiden van Narcotic, maar als de hel eenmaal is losgebarsten, blijkt de muziek veel anders te zijn. Gewoon snoeiharde 'ruig'! Mij doet het een beetje denken aan harde punk met een vleugje 'the Vines' er doorheen, althans de zang dan. "Heeft iemand nog een gitaar die in 'D'

gestemd is over?" De gitarist heeft net zijn gitaar laten vallen. Hierdoor valt nu de hele tijd zijn snoer uit zijn gitaar, kortom, niet meer bespeelbaar dus. Gelukkig valt het optreden niet in het water door dit ongelukje en speelt en zingt de band lekker door. Hier en daar is de zang ietwat vals, maar dat drukt de pret zeker niet. De nummers liggen lekker in het gehoor, waardoor je hoofd bijna automatisch mee schudt met de bass.

Om 00:45 is ook To Fake Dead uitgespeeld en wordt 'SLIM in Elektra 2005' afgesloten. Om me heen hoor ik veelal positieve klanken over de bands en de organisatie heeft weer goed zijn best gedaan om er een goede avond van te maken. Ik pak nog een Red Bull voor dat ik terug naar huis rijd. Lekker in een warme cabine zonder nat te worden van de regen. Heerlijk dat busje! Volgend jaar weer?

(MvB)

≡DIJKMANS≡≡MUZIEK≡

ÉÉN DEUR VOOR PROF EN AMATEUR

professionele muziekinstrumenten

■	HAAGDIJK 147	■
■	4811 TR BREDA	■
■	TELEFOON 076 - 5145114	■
■	TELEFAX 076 - 5229172	■
■	E-MAIL Info@dijkmansmuziek.nl	■
■	INTERNET www.dijkmansmuziek.nl	■

Poponderwijzen

door Jan van Harten

Op talrijke muziekscholen en kunstencentra zijn de laatste 10 jaar popscholen, rockstations of lichte muziekcurssussen gestart. Er ontstaat bij die initiatieven al snel een spraakverwarring over de juiste begrippen. Want wat is het nou: pop, rock, lichte muziek. Zolang het maar geen klassieke muziek is? Jongerencultuur? In de 50er en 60er jaren kon je je onderscheiden, je afzetten tegen de gevestigde orde als je naar die muziek luisterde en zeker als je het zelf speelde. De generatiekloof tussen ouders en hun opgroeiende kinderen wordt tegenwoordig door veel zaken geïllustreerd maar bijna niet door de muzikale voorkeur. Mensen van 50 en ouder zijn groot geworden met de onaangepaste Stones, Pretty Things en The Outsiders. Met de provoccultuur, Woodstock, Dylan, Protestsongs. Een tegengeluid tegen het burgerlijke, tegen het bekrompene. En nu maken de babyboomers er zelf deel van uit. Jonge popbandjes die covers spelen, zetten zich daarmee niet af tegen hun ouders maar doen het tegenovergestelde: ze spelen de muziek die hun ouders mooi vinden.

Is het spelen van popcovers iets anders dan het vertolken van stukken van klassieke componisten? Wat gebeurt er als je popmuziek gaat onderwijzen.

Dan wordt popmuziek vergelijkbaar met klassieke muziek. Met overeenkomstige discussies over uitvoeringspraktijken en repertoire. Lesgeven is kennis- en culturoverdracht, kaders aanbrengen, lesgeven is sturen, beïnvloeden, zelfs manipuleren. Het spelen van popcovers is een reproductieproces zoals het spelen van composities van Bach: technische beheersing is medebepalend voor het resultaat. (Hendrix en Clapton waren 35 jaar geleden grote helden, mede omdat ze dingen deden die men niet voor mogelijk hield. Tegenwoordig is dat technische niveau de standaard als je een kans wilt maken om bij de laureaten van de Grote Prijs van Nederland te komen. Paganini werd in zijn tijd als een door de duivel bezeten violist gezien die een buitenaardse techniek in zijn vingers had, Franz List was een pianist uit een ander universum ...enzovoort)

Mijn idee over het onderwijzen van rockmuziek en alle afgeleidingen is niet zo ingewikkeld. Zodra jonge mensen in een popgroep, rockband of hoe je het wilt noemen, gaan spelen, moet je ze niet meer (willen) begeleiden of pampere. Dan moeten ze hun eigen koers uitzetten, hun hoofd kunnen stoten, mot met elkaar krijgen en als ze dan volhouden is het ook echt hun ding geworden.

Onderwijzers: hou je bij het aanleren van technische vaardigheden en een (pop) muziekhistorisch besef en doe dat met aanstekelijk enthousiasme. Beleidsmakers: probeer jongerenmuziek niet in een format te gieten, geen bandcoaching, geen repertoire voorschrijven aan een beginnend clubje, laat ze het lekker zelf uitzoeken. Groepsdynamiek is gelukkig niet te sturen bij pubers en adolescenten, dat is een autonoom gegeven onvoorspelbaar. Schep de mogelijkheden voor een popcultuur, zoals een gebouw met oefenruimtes, met een gemeenschappelijke ruimte waarin een soldeerbout,

een barretje, een pc en laat het verder gebeuren. Het in mijn ogen onaangename aspect van popopleidingen is dat bandjes geforceerd bij elkaar geforceerd worden. Dat werkt bijna nooit. Dat gaat voorbij aan het belangrijkste aspect van samen muziek maken, te weten de sociale factor. En wat te denken van al die voorgekookte bandjes. Het gebeurt maar zelden dat een bandje iets authentieks gaat voorstellen als het is geformeerd door middel van een krantenoproep rond een mediaformat. Misschien dat het met The Monkees (The Pre Fab Four) redelijk terecht is gekomen. Maar ik weet geen andere bedachte bandjes die ooit iets hebben voorgesteld. Boney M, The Spice Girls, Kotic, een hele optocht aan boy bands, allemaal door engdenkers in de markt gezet. Wat een inhoudsloze optocht aan deerniswekkende ellende. En dat zal nog jaren doorgaan. Maar daartegenover staan al die onverwachte bandjes en inspirerende muziekstromingen die schijnbaar uit het niets ontstaan.

'De SLIMmeric' is het donateursblad van popkollektief SLIM, opgericht 14 december 1981, verschijnt 6 maal per jaar, wordt betaald uit donateursbijdragen en advertenties.

Deze keer met medewerking van:

Dik Brienen, Piet van Vugt, Hylke Tromp, Jan van Harten, Michiel van Berkel, Rens Boer, Rob van Es

EindRedactie: Piet van Vugt
Vormgeving/Opmaak: MGvdG
Druk: OKZ, Tilburg

Ons adres:
stichting SLIM
Fort Altena, Tol 8
4251 PX Werkendam
T: 0183-504265
E: st.slim@12move.nl
W: <http://hop.to/slim>

Kopij gelieve te sturen naar:

E: st.slim@12move.nl

Volgende Editie:

Thema: Klassiek & Pop

Deadline: ASAP 01-07

Advertentiekosten:

	<i>Eenmalig</i>	<i>Per Jaar</i>	<i>Per 2 jaar</i>
<i>1/1 pag</i>	62	250	bel!
<i>1/2 pag</i>	42	146	270
<i>1/4 pag</i>	21	83	156

Alle bedragen in Euros. Bij jaar- en 2-jaars-
kontrakten geldt een toeslag van 5 Euro per
plaatsing indien het een wisselende advertentie

betreft. Alle tarieven zijn exclusief 6% BTW.
Afspraken worden contractueel vastgelegd.
Betalingen geschieden vooraf. Bij een 2 jaars-
kontraat betaald u voorafgaande per jaar.
Voor meer info bel: 0183 - 504265

Donateur worden?

Maak 8,50 Euro over op Giro 342983
o.v.v. 'nieuwe donateur'

Drukkerij O.K.Z.

Ginkbestraat 131 5046 GG Tilburg Tel 013 - 5365976 fax 013 - 5434146

TPG Post

Port betaald

Port Payé

Pays-Bas

Ires afzender zie voorzijde

Popkollektief

SLIM

MUZIEKWERK PLATS

40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

